

følgelse, hvad der var muligt rimeligt og billigt at burde ssee, eller hvad det var der ikke lod sig udføre. Jeg giver mit Ord paa, at jeg skal staae Tinget bi i at bibringe blandt de Klasser vi her forhandle om, denne Anskuelse, og jeg holder mig overbevist om, at disse Klasser, naar de blive overbeviste, ere ligesaa lydige og ligesaa troe Borgere, som alle andre, jeg frygter saaledes slet ikke for, at en Undersøgelse skulde lede til, at der vakttes Forhaabninger, som ikke kunde realiseres. Det er ganske naturligt, at der fra mange Sider er vakt Forhaabninger, det er ganske naturligt, at der paa mange Steder fandtes, at der kunde gjøres mere end der virkelig er muligt; men det er netop det, som skal fremgaae af den foreslaaede Undersøgelse, hvad der er muligt, eller hvad der ikke kan ssee, Andet har jeg ikke forlangt. Den ærede Minister har sagt, hvad jeg allerede selv har bemærket, at det er et meget omfattende Foretagende. Det har jeg allerede tidligere erkjendt, og jeg behøver altsaa ikke her atter at gjentage det, men jeg tillader mig tillige at erindre om, at jeg forudsætter en Betsvillie hos Tthinget for Sagen, og saa veed jeg, at selv det vanskeligste Hverv vil kunde føres til Noget, naar det drives med Interesse og god Villie, og saaledes troer jeg, at ogsaa denne Sag vilde lade noget Udbytte komme frem. Med Hensyn til den fremrykkede Tid, som Ministeren sagde, at jeg selv havde antydet, saa er det ganske rigtigt, jeg antydede det, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg antydede det som et Motiv for mig, til at jeg ikke var kommen frem med Sagen tidligere, og at jeg neppe var kommen frem dermed nu, naar jeg ikke var bleven tilskyndet fra anden Side, men efterat jeg var bleven tilskyndet fra dem, der oprindeligt have foranlediget Andragendet, saa troer jeg, at Ttingen stiller sig noget anderledes. Efterat Sagen nu er kommen frem for Tthinget troer jeg ogsaa, at der vil kunne vindes Tid til at fatte en Beslutning og faae et Resultat. Ministeren har søgt at vise, at der allerede er fremkommet adskillige Love til Bedste for den arbejdende Klasse, og han har i saa Henseende henpeget paa Huusmandsfagerne og paa andre Landbosfager, som have været for i Tthinget;

men jeg maa herved atter erindre Tthinget om, hvad jeg før anførte, at uagtet Andragendet gaaer ud paa en Undersøgelse for det hele Land, saa maa det dog ved denne Leilighed ikke forstaaes altfor bogstaveligt, saa maa det dog erindres, at det er gaaet ud fra Arbejderne i Kjobenhavn, og at de saaledes nærmest have havt deres egen Stilling for Die, hvori der saa godt som ingen Forandring er sseet. At det øvrige Lands Arbejderforhold staae i Berørelse dermed, er en Selsfølge, og er udtalt i Andragendet, men hvorvidt Undersøgelsen kan naae, hvormeget den kan omfatte, det maatte være overladt til den Commission, som Tthinget, som jeg haaber, vil udnævne. Jeg forudsætter, at Tthinget dertil vil vælge sine dygtigste Medlemmer, og, som jeg før bemærkede, helst med forskellige Anskuelser om disse Forhold. Jeg holder mig overbevist om, at hvis Tthinget gav en saadan Commission den fornødne Fuldmagt, saa vilde Tthinget paa den ene Side ikke resitere Noget derved, idet jo de forskellige Anskuelser vilde hæve hinanden, saafremt noget Genstodigt skulle søges gjort gjældende, men fra den anden Side var det dog at haabe, at noget Udbytte i ethvert Tilfælde vilde komme ud deraf. Jeg troer, at jeg hermed har bevaret de væsentligste af de Punkter, som Ministeren har fremsført, og skal ikke opholde Tthinget længere, da Tiden er saa langt fremrykket.

Formanden: Jeg skal, før Forhandlingerne gaae videre, tillade mig at bemærke, at da det Spørgsmaal, som her er bragt under Forhandling, er af saa omfattende Natur og har saa stor Bigtighed, vilde det vistnok ikke være rigtigt, kun slygtigt at inklade sig derpaa. Det er vel sandt, at Spørgsmaalet jo ikke egentlig foreligger endnu, idet der for Diebliffet kun er Tale om, hvorvidt det af den ærede Rigsdagsmand gjorte Forslag maa nyde Fremme, men jeg indrømmer, at man allerede ved at omtale dette maa kunne behandle denne Sag. Jeg vilde imidlertid ikke finde det rigtigt, om Discussionen af en Sag af saadan Natur blev foretaget i et allerede saavidt fremrykket Møde, og jeg skal derfor foreslaae Tthinget, at Forhandlingerne afflutes; forsaavidt man har den Mening, at Sagen